पद २९६ (राग: जोगिया - ताल: धुमाळी)

रे।।१।। जेथें बैसे तया ठायीं बैसे। बोले चाले परी भान नसे।।२।।

माणिक म्हणे तो योगीराय। आतां जाउनि धरा त्याचे पाय।।३।।

रे।।ध्रु.।। जेथें कल्पनेचा झाला नाश रे। द्वैताविण करी उपदेश

तोचि परब्रह्म जाण या देहीं रे। जेथे लवलेश शबलचि नाहीं